

OAMENI ȘI FAPTE ÎN VIAȚA PĂDURILOR DIN BUCOVINA (II)

Dr. ing. Radu Ichim

**Prof. dr. Mihai Prodan**, din R.F.G., absolvent al Facultății de Silvicultură din București, personalitate și specialist în biometrie de renume mondial și-a început activitatea profesională în administrația pădurilor din Bucovina, unde a lucrat între anii 1936 - 1941. A scris și publicat numeroase articole (1937 - 1940) în diferite reviste de specialitate printre care remarcăm : *Structura unor arborete din regiunea de munte (1940)* și *Inventarierea în practică a lemnului rotund (1940)* care prezintă valoare științifică deosebită. După cât cunoaștem sunt primele cercetări de acest fel care s-au făcut în Bucovina și chiar în țara noastră. Cunoașterea structurii pădurilor seculare este în prezent de mare actualitate după experiența făcută cu structurile echiene. Ca material de cercetare a folosit datele din inventarierea integrală a peste 100 arborete virgine din Ocolul silvic Ostra la care a studiat pe specii și clase de producție curbele reale și teoretice de distribuție ale arborilor pe categorii de diametre, stabilind ecuațiile acestora. Din cercetările efectuate constată că în pădurile naturale din zona investigată fagul a participat în proporție de 20-40%, iar rășinoasele, respectiv bradul și molidul între 60 - 80%.

A studiat precizia formulei simple și compuse a lui Huber, erorile de care este afectată și cauzele acestora (1940). S-a preocupat și de probleme de organizarea muncii, sisteme de valorificare, de industrie și chiar a lansat ideea întocmirii unui dicționar românesc de terminologie forestieră care la acea dată (1939) lipsea în literatura noastră de specialitate.

A sprijinit în mod deosebit activitatea de cercetare din această zonă

prin oferirea de literatură de specialitate, lucrări științifice care au ajutat pe mulți specialiști în cunoașterea celor mai noi probleme din domeniu.

**Ing. A. Volosciuc**, în afară de activitatea desfășurată la ocol ca inginer și la Școala Silvică din Rădăuți ca profesor, a lucrat și în conducerea administrației silvice din Bucovina. Pasiunea sa a fost însă vânătoarea. Încă în anul 1943, semnaleză așa numitul *conflict biologic între pădure și vânat*, care dacă nu va fi rezolvat la timp, va duce la sacrificarea unuia din acești factori. Silvicultura modernă, spunea Volosciuc (1943), recunoaște primatul pădurii și caută să realizeze un echilibru armonic între aceste două componente vii ale naturii : pădurea și vânatul.

**Ing. N. Pașcovici**. Si-a desfășurat activitatea în 3 direcții principale.

- *Didactică*, ca profesor și director al Școlii silvice de brigadieri de la Rădăuți și mai apoi la Câmpulung Moldovenesc, unde a activat peste 30 ani. A educat și pregătit profesional numeroase serii de elevi pădurari și brigadieri, care au devenit apoi cadre tehnice de nădejde ale silviculturii de aici și cetățeni devotați pădurilor și patriei.

- *Pe tărâm științific*, a scris și publicat în diferite reviste de specialitate numeroase articole de popularizare a învățământului silvic din Bucovina și a științelor silvice. Va rămâne în istoriografia pădurilor din Bucovina prin lucrarea asupra molidului de rezonanță apărută în anii 1930, 1938 și 1945 și prin remarcabilul dicționar tehnic forestier, german-român publicat în 1983, care constituie cea mai valoroasă lucrare de

acest gen care există până în prezent în literatura forestieră română. Are meritul de a fi întrevăzut cu aproape o jumătate de secol în urmă (1933 - 1934), importanța și necesitatea lucrărilor de îngrijire - a operațiunilor culturale - în viața pădurilor din Bucovina, problemă care în prezent este de importanță vitală pentru ecosistemele echienizate și uniformizate de molid de aici. Pentru aceasta a preconizat constituirea în fiecare ocol a unor lucrări cu rărituri model care să reprezinte *o școală în natură prin care să se infiltreze în mod eficace noțiunea răriturilor în sufletul și conștiința organelor de execuție.*

- *Pe tărâm redacțional* a fondat și condus ca redactor responsabil publicațiile silvice *Codrii Bucovinei* și *Ocolul Silvic* care au apărut în Bucovina în anumite perioade dintre cele două războaie mondiale. A contribuit prin acestea la formarea unei conștiințe forestiere și la ridicarea nivelului de pregătire profesională a tuturor silvicultorilor de aici.

Om plin de modestie, studios și mereu preocupat de pădure, a muncit cu multă pasiune și dragoste pentru binele acestor păduri. Inginerul N. Pașcovici, constituie un exemplu de conștiinciozitate și dăruire profesională, de silvicultor care și-a închinat toată viața pădurilor din Bucovina.

**Dr. ing. V. Sabău.** Nici el nu a lucrat în aceste păduri, dar prin cercetările și lucrările sale (1935 și 1946) a contribuit la cunoașterea trecutului lor. În prima lucrare (1935) analizează între altele și bazele naturale ale producției pădurilor din Bucovina; modul de organizare a producției forestiere, industriei și comerțului cu lemn și al transportului lemnului pe apă, drumuri și căi ferate forestiere etc. În cea de a doua lucrare (1946) pe baza unei informări temeinice, prezintă regimul juridic, normele de ocrotire, exploatare și cultură a pădurilor din țara noastră și din Bucovina din cele mai vechi timpuri și până la data respectivă. Aceste lucrări sunt de referință

pentru oricine ar voi să afle trecutul pădurilor din Bucovina.

**Prof. dr. ing. D. Sburlan.** Nu a lucrat în această zonă, dar a cercetat trecutul acestor păduri. În lucrarea sa de doctorat (1933) susținută în martie 1929 la Viena, tratează și problema producției lemnoase a pădurilor din Bucovina, inclusiv modul cum a evoluat industria și comerțul lemnului în această zonă. Prezintă și analizează zonele de vegetație, suprafața pădurilor pe natură de proprietari din cele mai vechi timpuri, structura pe specii, clase de vârstă, producția lemnoasă și evoluția gospodăririi pădurilor de aici. A contribuit prin aceasta la cunoașterea trecutului și prezentului acestor păduri. La aceasta ar mai fi de adăugat contribuția pe care a adus-o ca profesor la Facultatea Silvicultură din București, prin pregătirea a numeroase promoții de ingineri dintre care o parte au lucrat până în zilele noastre în această zonă.

**Gh. Spătaru,** cartograf de mare valoare, a muncit cu devotament în cadrul secției de amenajare a pădurilor din Bucovina, în care calitate a participat timp de aproape două decenii la diferite campanii de teren, a redactat și întocmit numeroase hărți amenajistice. De mare interes sunt amintirile sale (1980) asupra amenajării pădurilor Fondului.

Pasionat și îndrăgostit de pădurile Bucovinei, și-a adus pe deplin aportul său la buna gospodărire a acestor păduri.

**Ing. T. Botezat,** discipol fidel al vechilor amenajiști din Bucovina, lucrează la reamenajarea diferitelor ocoale silvice (Vatra Dornei, Dorna Candreni, Putna, Ilișești, Moldovița, Solca ș.a.), iar în 1948 participă la extinderea și generalizarea experienței și practicii amenajamentelor pădurilor din Bucovina la întreaga țară. A scris și publicat diferite lucrări științifice. Om modest, conștiincios și devotat pădurilor din Bucovina și ale țării constituie un exemplu de probitate profesională pentru toți silvicultorii de aici.

**Prof. dr. T. Stefureac**, personalitate proeminentă în domeniul biologiei, a militat pentru conservarea acestor păduri, pentru ocrotirea rezervațiilor științifice și a monumentelor naturii. Remarcabilă este lucrarea sa *Cercetări sinecologice și sociologice asupra Bryophytelor din Codrul secular Slătioara (Bucovina)* (1941), care constituie și azi un model de cercetare ecologică.

**Ing. D. D. Ionescu**, are meritul de a fi înființat, organizat și condus în primii ani Institutul de Silvicultură de la Câmpulung Moldovenesc, care a funcționat aici între anii 1948 - 1953. Pădurile din Bucovina au beneficiat mult din aceasta, deoarece un mare număr de absolvenți fiind din zonă au fost repartizați și au lucrat la ocoalele silvice de aici, devenind în zilele noastre cadre de nădejde ale producției.

**Ing. V. Răiescu**, Membru fondator al Stațiunii Experimentale de Cultura Molidului din Câmpulung Moldovenesc a contribuit din plin prin munca și realizările sale la buna gospodărire a pădurilor din Bucovina și la progresul silviculturii de aici. Ne referim în primul rând la aportul pe care l-a adus la construirea obiectivelor necesare cercetărilor din această zonă ca sediul stațiunii și blocurile de locuințe, la montarea utilajelor din import de la Uscătoria de conuri Sadova și la punerea ei în funcțiune, coordonând și îndrumând în primii ani activitatea acesteia. A desfășurat o activitate deosebită de documentare și informare în cadrul Stațiunii experimentale de cultura molidului de la Câmpulung Moldovenesc, unde a lucrat între anii 1968 - 1983, militând neobosit pentru introducerea tehnologiilor noi în cultura și exploatarea pădurilor din zona montană.

Te țărâm științific menționăm cercetările sale asupra tehnologiilor de împădurire în zona montană ale căror rezultate au fost introduse în îndrumările tehnice pentru producție în anul 1981 și cercetările asupra regenerării naturale a molidului din Bucovina. În cadrul acestor lucrări a instalat numeroase blocuri și

suprafețe experimentale cu caracter permanent, cu scheme, dispozitive, formule și tehnici diferite de plantare și modalități de regenerare aflate în prezent în evidența cercetărilor silvice de aici. De mare importanță pentru zona noastră sunt lucrările pe care le-a efectuat asupra proveniențelor de molid din țară și din străinătate (1979), în cadrul cărora a instalat două blocuri experimentale de lungă durată, unul la Hânțești - Ocolul silvic Suceava și altul la Secu - Ocolul silvic Coșna. Mai menționăm blocul experimental de la Delnița - Ocolul silvic Pojorâta cu culturi comparative și hibrizi de molid.

O contribuție însemnată a adus la elaborarea inventarului forestier (1983) al rezervațiilor surse de semințe pentru molid din România, executat în colaborare cu renumiții cercetători suedezi *P. Krutzsch* și *E. Skou*. A muncit cu suflet și pasiune contribuind la formarea și îndrumarea cadrelor tinere din cercetare.

Prin tot ce a făcut și realizat *Ing. V. Răiescu* rămâne un silvicultor de seamă, dăruit profesiei până în ultima clipă a vieții sale.

**Prof. ing. St. Negru**, doar 3 ani (1950 - 1953) a lucrat în această zonă, ca șef al Stațiunii de cercetări silvice de la Câmpulung Moldovenesc și ca profesor de protecția pădurilor la Institutul de silvicultură de aici, dar a lăsat urme adânci în domeniul său de activitate. Entomolog forestier, sistematician și ecolog cu o vastă cultură biologică, s-a remarcat prin cercetările și investigațiile asupra gândacilor de scoarță și viespilor aurii (*Chrysididae*), asupra insectelor de tulpină în general și a faunei coleopterelor din Bucovina, cercetări pe care le-a inițiat personal. Observațiile și materialele culese asupra acestora au stat la baza a 11 lucrări științifice publicate. În total a publicat în țară și străinătate 98 lucrări, care constituie o mărturie a activității sale prodigioase. Prin activitatea sa a adus o contribuție remarcabilă la îmbogățirea cunoștințelor asupra insectelor forestiere din pădurile

Bucovinei și la ocrotirea acestor păduri. Colecțiile sale valoroase de insecte în număr de circa 40 mii exemplare din care mai mult de jumătate *Scolytidae*, celelalte diverse coleoptere, crisidide și malofage se află la Muzeul județean Suceava. Poate fi considerat pe bună dreptate ca unul dintre fondatorii protecției pădurilor din țara noastră.

A pregătit numeroase cadre de ingineri, a polarizat - prin farmecul și prin exemplul său personal - în jurul său studenții la activitatea de cercetare, mulți dintre aceștia s-au specializat - după terminarea facultății - luându-și doctoratele și devenind cadre de bază ale protecției pădurilor din România.

Spirit generos, vesel și comunicativ a fost tot timpul înconjurat de simpatia și admirația colaboratorilor și studenților săi. A muncit în scurta sa viață cu multă dragoste și pasiune în laboratorul său, în fața microscopului până la ore târzii din noapte. A transmis acest stil de viață și muncă atât colaboratorilor cât și studenților cu care a lucrat.

**Dr. ing. P. Ciobanu**. Om plin de modestie și pasionat pentru meserie a adus prin activitatea desfășurată toată viața o mare contribuție la gospodărirea superioară a pădurilor din Bucovina, la cunoașterea și rezolvarea problemelor acestora. Si-a adus contribuția în mai multe domenii.

- Pe tărâm didactic, ca asistent la catedra de silvicultură de la Facultatea de silvicultură din Câmpulung Moldovenesc și apoi de la Brașov. Ca director al Liceului silvic din Câmpulung Moldovenesc și profesor a pregătit la cel mai înalt nivel numeroase promoții de elevi de la acest liceu, care astăzi sunt cadre de nădejde ale silviculturii din Bucovina.

- În producție și-a adus o valoroasă contribuție lucrând mai întâi la amenajarea pădurilor din această zonă, apoi la Ocolul silvic Câmpulung Moldovenesc și o perioadă mai îndelungată ca șef al serviciului de silvicultură din cadrul Direcției silvice județene Câmpulung și Suceava. În această ultimă calitate a

coordonat și îndrumat activitatea silviculturală în această zonă contribuind la creșterea calității și reușitei acestor lucrări.

- O activitate deosebită a desfășurat pe tărâm științific (1957, 1961, 1963, 1966, 1981, 1993 ș.a.) efectuând numeroase studii și cercetări asupra regenerării naturale a molidului din Bucovina. Prin lucrările cele mai remarcabile pe care le-a efectuat menționăm pe cele care se referă la exoticele de interes forestier, problema înghețurilor târzii, a fructificațiilor la molid și a condițiilor de regenerare naturală a molidului din Bucovina etc. Mai menționăm investigațiile și studiul asupra metodelor de gospodărire aplicate în trecut în pădurile Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina și îndeosebi asupra evoluției tratamentelor.

Pentru istoriografia pădurilor din Bucovina de mare interes este lucrarea *Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina (1787 - 1948). Prezentare generală*, publicată în revista *Bucovina Forestieră* nr. 1 -2/1993. Este un studiu istoric foarte bine documentat în care prezintă și analizează condițiile istorice în care a luat ființă Fondul bisericesc ca urmare a preluării în administrația statului austriac a bunurilor Bisericii Ortodoxe Române. Se analizează evoluția acestei instituții în perioada austriacă și în cea română, scoțându-se în evidență realizările remarcabile obținute în gospodărirea pădurilor. Lucrarea se încheie cu unele considerații referitoare la contribuția Fondului la dezvoltarea economică și culturală în această zonă.

**Dr. ing. A. Simionescu**. A lucrat în producție, la început în amenajarea pădurilor și la ocolul silvic, după care a fost promovat în minister la serviciul protecția și paza pădurilor, unde a coordonat și îndrumat această activitate. A cercetat și urmărit, îndeosebi în această zonă evoluția dăunătorilor la molid. Cercetările sale se referă la biologia și ecologia ipidelor, experimentând diferite metode și procedee de prevenire și combatere a acestor dăunători pe cale

chimică și biologică. Este unul din promotorii introducerii și extinderii feromonilor în combaterea insectelor din pădure. De asemenea a promovat cu consecvență introducerea și extinderea combaterii integrate și biologice a dăunătorilor forestieri și în special pentru cei ai stejarului prin folosirea insecticidelor biologice și selective.

Pe baza rezultatelor obținute a elaborat diferite instrucțiuni tehnice de aplicare în producție și a publicat numeroase lucrări științifice și manuale, cele mai remarcabile fiind *Combaterea principalilor gândaci de scoarță ai molidului*, *Dăunătorii pădurilor*, *Protecția pădurilor prin metode de combatere integrată* ș.a. Lucrările sale l-au consacrat ca un bun specialist în ipide din țara noastră, fiind de altfel și premiat de către Academia R.S.R., pe anul 1978. A participat la mai multe manifestări științifice internaționale - congrese, simpozioane, reuniuni, fiind apreciat pentru aportul adus.

Originar din comuna Dorna Arini, de lângă Vatra Dornei, a pornit în viață ca învățător pentru a deveni, după ani de muncă și perseverență, unul din cei mai apreciați specialiști din Bucovina și din țara noastră în protecția pădurilor și în special a pădurilor de rășinoase. Puțini oameni din producție se pot lăuda cu realizări științifice, atât de numeroase și valoroase, ca dr.ing. A. Simionescu.

Prin ceea ce a făcut pentru pădurile din această zonă, ocupă pe merit un loc de frunte între silvicultorii de seamă pe care i-a dat Bucovina.

**Dr. ing. Igor Ceianu**, mare entomolog forestier din țara noastră, specializat în dăunătorii rășinoaselor și în insecte entomofage. Si-a început activitatea în această zonă încă în anul 1950, ca asistent la catedra de protecția pădurilor de la Institutul de silvicultură din Câmpulung Moldovenesc. A lucrat peste 25 ani în pădurile din Bucovina, perioadă în care a studiat biologia și ecologia insectelor molidului, bradului și pinului. A elaborat

procedee noi de depistare și combatere a acestora, în care a promovat îndeosebi metode bio-tehnologice și biologice. Rezultatele cercetărilor și experimentărilor pe care le-a efectuat în cadrul laboratorului de protecția pădurilor de la Stațiunea experimentală de cultura molidului de la Câmpulung Moldovenesc se aplică în toată subzona pădurilor de rășinoase din Carpații României. Printre acestea se remarcă în primul rând introducerea în practica protecției pădurilor a metodei feromonale de depistare a defoliatorului molidului *Lymantria monacha* și a moliei lujerilor de pin, *Rhyacionia buoliana* precum și de combatere a gândacului de scoarță a molidului *Ips typographus*. A adus contribuții științifice originale la cunoașterea dăunătorilor sugători (afide, chermeside, coccide) ai rășinoaselor din Bucovina, la cunoașterea și posibilitățile de utilizare practică a insectelor prădătoare și parazite ale dăunătorilor sugători și de tulpină. Este unul dintre puținii specialiști în sistematica și faunistica coleopterelor xilofile, himenopterelor parazite (*Chalcidoidea*) și dipterelor forestiere (nematocere fungicole și rezocicole, brachicere silvicole, ciclorrhafe prădătoare, parazite, fungicole și rezinicole).

A publicat peste 80 lucrări științifice printre care și prima carte de combatere biologică a dăunătorilor forestieri din țară. A elaborat numeroase instrucțiuni privind depistarea și combaterea dăunătorilor rășinoaselor. Este posesorul a 3 brevete de invenție în domeniul feromonilor în protecția pădurilor. A participat la diferite congrese, conferințe și simpozioane științifice din țară și străinătate, la care a prezentat comunicări.

O susținută activitate a desfășurat în ultimele două decenii la Stațiunea experimentală de cultura molidului Câmpulung Moldovenesc, unde a organizat, îndrumat și dotat laboratorul de protecția pădurilor contribuind la formarea cadrelor tinere ale acestuia.

Om modest și pasionat, exigent față de sine și-a închinat întreaga viață cunoașterii acestei "lumi" a insectelor din pădurile noastre fiind mare specialist în domeniu.

**Dr. ing. P. Brega.** Ca și alți silvicultori din Bucovina și-a adus aportul la gospodărirea superioară a acestor păduri, muncind o viață întreagă cu pasiune și străduință pe tărâm didactic, științific și în producție. De fapt, activitatea științifică a desfășurat-o în perioada cât a lucrat în producție, unde a avut răspunderi mari profesionale mai întâi ca șef al serviciului de împăduriri și apoi ca inginer șef în Direcția silvică a județului Suceava.

În producție cât a lucrat a îndrumat și coordonat activitatea de cultura pădurilor în această zonă.

Pe tărâm didactic a lucrat ca asistent la Facultatea de silvicultură din Brașov - catedra de silvicultură. Si-a susținut lucrarea de doctorat în problema regenerării fâgetelor și amestecurilor de fag cu rășinoase din bazinul mijlociu al râului Moldova (1965). Printre lucrările științifice elaborate menționăm pe cele care privesc regenerarea naturală a bradului și fagului (1955), cultura fagului în pepiniere (1969), formule și scheme de împădurire în arboretele de molid (1972), rupturi și doborâturi produse de zăpadă în pădurile județului Suceava (1978) ș.a. A prezentat numeroase comunicări și referate științifice la diferite consfătuiri și simpozioane regionale și naționale, la reușita cărora a adus o contribuție valoroasă.

**Ing. V. Duran,** absolvent al Facultății de silvicultură din Câmpulung Moldovenesc promoția 1953, a lucrat până la pensionare (1991) numai în cercetare. Din 1957 și-a desfășurat activitatea în cadrul Stațiunii experimentale de cultura molidului Câmpulung Moldovenesc, fiind un cadru de bază al acestei unități caracterizându-se printr-o conștiințiozitate și profesionalism deosebit.

A condus și executat diferite teme de cercetare și experimentare, rezultatele obținute introducându-se în producție prin

diferite instrucțiuni și îndrumări tehnice. A inițiat și organizat consfătuiri tehnico-științifice în suprafețele experimentale instalate în diferite zone ale țării și îndeosebi în județul Suceava. Problemele abordate și studiate s-au referit la regenerarea naturală a pădurilor de molid din această zonă, testarea a numeroase proveniențe de molid din țară și de peste hotare, metode și procedee de îngrijirea plantațiilor, tehnologii de executare a rezinajului la pin, prelucrarea superioară a unor produse accesorii etc. Remarcabil sunt experimentările pe care le-a efectuat în pepinieră cu 101 proveniențe de molid din care 11 indigene și care apoi s-au instalat în două blocuri experimentale : cel de la Secu - O.s. Coșna și Hânțești - O.s. Suceava. Aceste lucrări prezintă o importanță deosebită deoarece ne arată comportarea diferitelor proveniențe de molid în condițiile țării noastre.

Interesante și valoroase concluzii s-au desprins și din cercetările pe care le-a efectuat asupra regenerării naturale la molid în pădurile din Bucovina.

Prin tot ceea ce a făcut și-a adus un aport deosebit la gospodărirea superioară a pădurilor din această zonă și din alte părți ale țării.

**Ing. Ilarion Vlase.** A lucrat la început (1947 - 1949) la Ocolul silvic Mălini, Borca și Iacobeni apoi numai în învățământul superior și în cercetare.

A efectuat studii și cercetări valoroase asupra laricelui în pădurile din sudul Bucovinei, îndeosebi în ocoalele silvice Gura Humorului, Solca, Marginea, Pătrăuți și Frasin. Si în alte ocoale cum ar fi Pojorâta și Iacobeni a făcut investigații. În cadrul acestor lucrări a studiat și analizat proveniențele de larice de aici, arealul său de răspândire, creșterile, modul de regenerare, producția și productivitatea ca și comportamentul său comparativ cu celelalte specii cu care intră în amestec cum ar fi bradul, fagul și pinul. Autorul face un istoric asupra culturilor de larice din această zonă, ajungând la concluzia că cele mai vechi culturi de larice din

Bucovina ar fi fost efectuate prin plantații în anul 1834, în fostul Ocol silvic Codrul Voivodesei. După anul 1880 culturile de larice s-ar fi extins. Lucrarea este de mare interes pentru gospodărirea pădurilor din Bucovina având în vedere amestecul de specii care trebuie creat pentru sporirea rezistenței arboretelor de molid (doborâturi de vânt și rupturi de zăpadă).

**Prof. dr. ing. Rostislav Bereziuc.**

După terminarea Facultății de Silvicultură de pe lângă Politehnica din București, în anul 1947 și până în 1949 a lucrat la amenajarea pădurilor Fondului participând efectiv la campaniile de amenajare ale ocoalelor silvice Dorna Candreni, Vatra Dornei și mai apoi Coșna. Este numit șef de secție pentru amenajarea pădurilor din bazinul Bistrița Aurie.

În perioada 1949 - 1953 este șef de lucrări la Institutul de Silvicultură din Câmpulung Moldovenesc la disciplina topografie, fiind apreciat și iubit de toți studenții. După mutarea acestuia la Brașov devine profesor universitar la disciplina drumuri forestiere. A scris și publicat numeroase lucrări științifice de specialitate (analize, sinteze, articole, cursuri, manuale etc.) desfășurând o prodigioasă activitate teoretică și practică în acest domeniu.

Pentru istoriografia pădurilor din Bucovina de mare interes este lucrarea *Transportul lemnului în Bucovina* publicată în revista Bucovina Forestieră nr. 1/1994 (28 p) și în care se prezintă modul cum au evoluat concepțiile și tehnologiile, respectiv tehnicile aplicate în transportul lemnului în această zonă. Dintre modalitățile practice în trecut se descrie și transportul pe apă, pe râurile Bistrița, Ceremuș, Siret, Suceava și Moldova precum și instalațiile consumatoare de lemn, folosite la colectarea lemnului pe uscat. Se prezintă modul de dezvoltare și de restrângere treptată a rețelei de căi ferate forestiere, analizându-se dezvoltarea actuală a rețelei de drumuri forestiere în corelație cu tehnicile actuale de colectare a lemnului. Este o lucrare de analiză și sinteză care abordează o latură foarte

importantă a gospodării pădurilor din Bucovina. De mare interes este și lucrarea în care analizează actualele dotări cu drumuri forestiere a pădurilor din județul Suceava publicată în revista Bucovina Forestieră nr. 1/1995.

**Dr. ing. Taras Seghedin.** În afară de activitatea de producție desfășurată în cadrul Inspectoratului silvic Suceava s-a preocupat în mod deosebit de aspectele care privesc ocrotirea și protejarea naturii în această zonă.

Ca președinte al Societății de ocrotire și protejare a naturii și-a îndreptat atenția asupra rezervațiilor științifice a speciilor de arbori, arbuști și plante erbacee rare.

Prin conferințe și simpozioane organizate la nivelul județului și naționale a desfășurat o muncă neobosită de propagandă și popularizare a ideii de ocrotire și apărare a naturii, a speciilor de plante și animale rare, rezervațiilor științifice forestiere etc.

A inventariat, identificat și materializat pe teren diferite rezervații naturale, efectuând studii și cercetări ale acestora publicate în diferite lucrări de specialitate. Toate acestea au fost cuprinse în cele 5 volume de Studii și comunicări de ocrotire a naturii publicate în anii 1970, 1971, 1973, 1974, 1981, mărturie a preocupărilor sale neobosite pentru mediul înconjurător.

Pentru înțelegerea și cunoașterea corectă a obligațiilor ce revin tuturor în apărarea acestor adevărate minuni ale naturii, a publicat și diferite broșuri de propagandă.

Remarcabilă este activitatea desfășurată în rândul studenților și elevilor din școlile de toate gradele pe linia protecției și ocrotirii naturii (simpozioane, mese rotunde, filme, diapozitive).

A contribuit la cunoașterea și menținerea frumuseții peisajului forestier din această zonă.

Si alte cadre de ingineri au contribuit prin activitatea depusă la progresul și prosperitatea pădurilor de aici.

Un loc bine meritat îl au și amenajisții care au lucrat în ultimele decenii în această zonă, continuând vechea tradiție a acestor lucrări în pădurile din Bucovina, organizând în timp și spațiu gospodărirea lor superioară. Am fi nedrepti dacă nu am aminti aici și de celelalte cadre de la ocoalele silvice. Ne gândim la cei mulți și anonimi, la pădurarii și brigadierii silvici, care au stat în prima linie, au muncit cu abnegație și au trudit toată viața prin vânt și ploaie în mijlocul pădurilor din Bucovina, neștiuți și necunoscuți de nimeni, care au împădurit munții și au scris prin realizările lor, prin pădurile create, opere nemuritoare pentru generațiile viitoare.

În rândul acestora intră și foștii mei colaboratori de la O.s. Iacobeni, pădurari, brigadieri și tehnicieni cu care în perioada 1957 - 1967 am lucrat împreună și am împădurit și dat integral în circuitul economic peste 2 mii ha. Aceste lucrări sunt acum frumoase păduri cu masivul de mult încheiat în care se execută rărituri.

Cei care trec acum prin frumoasa valea a Bistriței, Moldovei și Sucevei și văd toți versanții acoperiți cu păduri nu-și pot imagina că în urmă cu 30 - 40 ani acești versanți erau goi, neprietenoși, adevărate peisaje selenare și pentru împădurirea cărora s-a depus multă trudă.

Tuturor acestora le aducem un prinos de recunoștință fiind convinși că exemplul lor va fi urmat și de generațiile viitoare spre binele pădurilor noastre.

Cunoașterea acestor oameni și a faptelor lor este necesară atât pentru generația actuală de silvicultori cât și pentru cele care urmează, pentru a ști că silvicultori luminați au existat și în trecut, că această știință și artă care este silvicultura nu s-a născut acum, odată cu noi. Că și în trecutul pădurilor noastre au existat oameni care au gândit și acționat bine și au întrevăzut drumul pe care trebuie să meargă generațiile viitoare de silvicultori și, în general, silvicultura în Bucovina, căci numai cunoscând trecutul și

descifrând prezentul vom putea clădi mai bine viitorul.

## Summary

### **Mens and facts in the life of Bucovina's forests**

During the almost two hundred years of forestry tradition in Bucovina, many silvicultorists succeeded in these region, people who worksd with love, passion and devotion for the prosperity and careful management of these woods.

In this article are presented the most important silvicultorists as wall as some of the naturalists who, through their activity, are an exemple to follow for the present generation and the ones which come.